

всичките задбалкански покрайнини въ Тракия. За да заварди останалото, Шишманъ билъ принуденъ да даде дъщеря си Тамара за жена на Султанъ Мурата I-й, и да стане вассалъ на новия мохамедански царь, който отъ Одринъ наченъ да решава сждбата на старитъ християнски господарства. Безъ да гледатъ договорътъ, Турцитъ продължавали да прѣвзематъ и България. До 1380 г. год. тѣ прѣвзели по-голѣмата частъ отъ Тракия; въ 1382 г. завладѣли София, а въ 1388 г. Шуменъ. Паданието на България било неминуемо, още повече че държавата, била раздробена на три части и владѣтелитъ царь Страшимиръ (Шишмановъ братъ) въ Видинъ и деспотъ Добротичъ въ Черноморието, непризнавали търновския царь за неограниченъ върховенъ господарь. На 17-й Юлий 1393 г. старата Българска столица Търново се прѣдала на Турцитъ слѣдъ едно съпротивление.

За прѣвземанието на Търново отъ Турцитъ, има двѣ съврѣмenni български извѣстия, които недавно бидохъ изнесени отъ старитъ ръкописи на видѣло. И двѣтѣ сж писани отъ ръката на търновецътъ Григория Цамблака. Споредъ тѣзи извѣстия, Султанъ Баязидъ съвсѣмъ наочаквано обявилъ царю Шишману война, лично дошелъ съ войскитъ си въ Търново, заплашвалъ жителитъ съ огънь и смъртъ, обсадилъ отъ всждъ крѣпоститъ и прѣвзелъ града съ бой на 17-й Юлий 1393 г. Шишманъ самъ не билъ въ града, а отсѣпилъ въ Никополъ при Дунава и тамо се прѣдалъ слѣдъ което го отвѣли въ Пловдивъ, гдѣто умрѣлъ въ тъмница 1). По врѣмето на обсадата на Търново, отличилъ се патриархъ Евтимий, който неуморно е насърдчавалъ поборницитъ въ постоянство, и слѣдъ паданието на града, безъ страхъ е гледалъ да склони Баязида на изслушвание всѣкакви просби. Слѣдъ прѣвзиманието на столицата веднага градищата били заняти отъ турски колонисти, а вмѣсто български боляре и граждане, повизантийчени славяне, настанили се фанатичнитъ и войнственни потомци на сръдноазиятскитъ кочовници. Черквитъ били ограбени и прѣобърнати на джамии, останкитъ на святинитъ били испосѣблечени отъ своитъ покрови и накити на исхвърлени вънъ отъ храмоветъ. Тоя прѣввратъ толкозъ подѣйствувалъ

1) Споредъ други свѣдения, и спорѣдъ народни прѣдания, Ив. Шишманъ е починалъ въ една битка съ Турцитъ, кждъ Самоковъ.